

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/1848

z dnia 5 października 2015 r.

w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich na rok 2015

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 148 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie i Unia, mając na względzie osiągnięcie celów w zakresie pełnego zatrudnienia i postępu społecznego określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, muszą działać na rzecz wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i wyszkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, oraz wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy. Państwa członkowskie, uwzględniając praktyki krajowe związane z funkcjami partnerów społecznych, mają uznawać wspieranie zatrudnienia za przedmiot wspólnego zainteresowania i koordynować swoje działania w tym względzie w ramach Rady.
- (2) Unia ma zwalczać wykluczenie społeczne i dyskryminację, promować sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną oraz równość kobiet i mężczyzn. Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia ma brać pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia i szkolenia.
- (3) Wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich są spójne z ogólnymi wytycznymi w zakresie polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii określonymi w zaleceniu Rady (UE) 2015/1184 ⁽⁴⁾. Stanowią one razem zintegrowane wytyczne dotyczące wdrożenia strategii „Europa 2020” i mają zostać przyjęte przez Radę, aby nadawać kierunek politykom państw członkowskich i Unii.
- (4) Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia opracowała i wdrożyła instrumenty koordynacji polityki w dziedzinie polityki budżetowej, makroekonomicznej i strukturalnej. W ramach europejskiego semestru połączono ze sobą różne instrumenty, tworząc nadrzędne ramy dla zintegrowanego wielostronnego nadzoru nad polityką gospodarczą, polityką budżetową, polityką zatrudnienia i polityką społeczną; europejski semestr ma służyć osiągnięciu celów strategii „Europa 2020”, w szczególności w zakresie zatrudnienia, edukacji i ograniczania ubóstwa, określonymi w decyzji Rady 2010/707/UE ⁽⁵⁾. Oczekuje się, że usprawnienie i wzmocnienie europejskiego semestru przewidziane w przedstawionej przez Komisję rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. przyczynią się do dalszej poprawy jego funkcjonowania.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 8 lipca 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 27 maja 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia z dnia 4 czerwca 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Zalecenie Rady (UE) 2015/1184 z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii Europejskiej (Dz.U. L 192 z 18.7.2015, s. 27).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46).

- (5) Kryzys finansowy i gospodarczy ujawnił i uwypuklił istotne słabości gospodarki Unii i gospodarek jej państw członkowskich. Uwidocznił on również istnienie ścisłej współzależności między gospodarkami i rynkami pracy państw członkowskich. Zapewnienie, by Unia podążała w kierunku osiągnięcia inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, to główne wyzwanie, z jakim trzeba się dzisiaj zmierzyć. Wymaga to skoordynowanych, ambitnych i skutecznych działań politycznych zarówno na szczeblu unijnym, jak i na szczeblu krajowym, zgodnie z postanowieniami TFUE oraz zasadami zarządzania gospodarczego Unii. Poprzez połączenie środków odnoszących się do podaży i popytu te działania z zakresu polityki powinny obejmować stymulowanie inwestycji, a także odnowione zobowiązanie na rzecz reform strukturalnych i odpowiedzialności budżetowej przy jednoczesnym uwzględnieniu ich skutków dla zatrudnienia i społeczeństwa. W związku z tym zawarta we wspólnym sprawozdaniu Rady i Komisji o zatrudnieniu za rok 2015 tabela wyników zawierająca wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne jest szczególnie użytecznym narzędziem pomagającym w stosownym czasie wykryć najważniejsze problemy i rozbieżności w zakresie zatrudnienia i polityki społecznej oraz określić obszary, w których środki polityczne są najbardziej potrzebne.
- (6) Reformy rynku pracy, w tym krajowe mechanizmy ustalania płac, powinny być zgodne z krajowymi praktykami dialogu społecznego i umożliwić niezbędną przestrzeń polityczną dla szerokiego uwzględniania zagadnień społeczno-gospodarczych.
- (7) Państwa członkowskie i Unia powinny także zająć się społecznymi skutkami kryzysu oraz dążyć do budowy spójnego społeczeństwa poprzez wzmocnienie pozycji obywateli, tak aby mogli oni przewidywać zmiany i radzić sobie z nimi, a tym samym aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym i gospodarczym. Należy zagwarantować wszystkim dostęp i szanse, a także ograniczyć ubóstwo i wykluczenie społeczne, w szczególności przez zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynków pracy i systemów zabezpieczenia społecznego oraz usuwanie przeszkód utrudniających uczestnictwo w rynku pracy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby korzyści płynące ze wzrostu gospodarczego były odczuwalne dla wszystkich obywateli i we wszystkich regionach.
- (8) Działania zgodne ze zintegrowanymi wytycznymi dotyczącymi wdrożenia strategii „Europa 2020” stanowią istotny wkład w realizację celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju. Strategia „Europa 2020” powinna opierać się na zintegrowanym zestawie europejskich i krajowych polityk, które państwa członkowskie i Unia powinny realizować w celu osiągnięcia pozytywnego efektu mnożnikowego skoordynowanych reform strukturalnych, zapewnienia odpowiedniej kombinacji ogólnych polityk gospodarczych i bardziej spójnego wkładu polityk europejskich w realizację celów strategii „Europa 2020”.
- (9) Te zintegrowane wytyczne skierowane są do państw członkowskich i Unii, a ich realizacja powinna przebiegać w porozumieniu ze wszystkimi władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, przy ścisłym włączeniu do tego procesu parlamentów, a także partnerów społecznych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.
- (10) Zintegrowane wytyczne dotyczące wdrożenia strategii „Europa 2020” zawierają wskazówki dla państw członkowskich w zakresie wprowadzania w życie reform w sposób odzwierciedlający współzależności między państwami członkowskimi. Wytyczne te są zgodne z paktem stabilności i wzrostu i z obowiązującym prawodawstwem europejskim. Te zintegrowane wytyczne powinny stanowić podstawę zaleceń dla poszczególnych krajów, jakie Rada może kierować do państw członkowskich.
- (11) Komitet Zatrudnienia i Komitet Ochrony Socjalnej powinny monitorować wdrażanie stosownych polityk w świetle wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia zgodnie ze swoimi mandatami, których podstawa jest określona w Traktacie. Komitety te i inne organy przygotowawcze Rady zaangażowane w koordynację polityk gospodarczych i społecznych powinny ściśle współpracować,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się przedstawione w załączniku wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich. Wytyczne te stanowią część zintegrowanych wytycznych dotyczących wdrożenia strategii „Europa 2020”.

Artykuł 2

Państwa członkowskie uwzględniają wytyczne określone w załączniku w swoich politykach zatrudnienia i programach reform, w sprawie których przekazywane są sprawozdania zgodnie z art. 148 ust. 3 TFUE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 października 2015 r.

W imieniu Rady
N. SCHMIT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**WYTYCZNE DOTYCZĄCE POLITYKI ZATRUDNIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
CZĘŚĆ II ZINTEGROWANYCH WYTYCZNYCH DOTYCZĄCYCH WDROŻENIA STRATEGII „EUROPA 2020”**

Wytuczna 5: Pobudzanie zapotrzebowania na pracę

Państwa członkowskie powinny ułatwiać tworzenie dobrej jakości miejsc pracy, redukować bariery, na jakie napotykają przedsiębiorstwa w zatrudnianiu ludzi, promować przedsiębiorczość, w szczególności wspierać tworzenie i rozwój małych przedsiębiorstw. Państwa członkowskie powinny aktywnie promować gospodarkę społeczną i sprzyjać innowacjom społecznym.

Należy przenieść obciążenia podatkowe z pracy na inne źródła opodatkowania, które mają mniej niekorzystny wpływ na zatrudnienie i wzrost gospodarczy, przy jednoczesnej ochronie przychodów na potrzeby adekwatnej ochrony socjalnej i wydatków stymulujących wzrost gospodarczy. Zmniejszenie opodatkowania pracy powinno być ukierunkowane na usuwanie przeszkód i czynników zniechęcających do uczestnictwa w rynku pracy, zwłaszcza w odniesieniu do osób najbardziej oddalonych od rynku pracy.

Państwa członkowskie powinny, wspólnie z partnerami społecznymi i zgodnie z praktykami krajowymi, zachęcać do korzystania z mechanizmów ustalania płac, co pozwoli na dostosowanie wynagrodzeń do zmian wydajności pracy. Należy wziąć pod uwagę różnice w umiejętnościach i rozbieżności w wynikach gospodarczych poszczególnych regionów, sektorów i przedsiębiorstw. Podczas ustalania minimalnych płac państwa członkowskie i partnerzy społeczni powinni uwzględnić ich wpływ na ubóstwo pracujących, tworzenie miejsc pracy i konkurencyjność.

Wytuczna 6: Zwiększenie podaży pracy, umiejętności i kompetencji

Państwa członkowskie, we współpracy z partnerami społecznymi, powinny promować wydajność i szanse na rynku pracy poprzez należyte udostępnianie odpowiedniej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Państwa członkowskie powinny dokonać niezbędnych inwestycji we wszystkie systemy kształcenia i szkolenia, aby zwiększać ich skuteczność i wydajność w podwyższaniu poziomu umiejętności i kompetencji siły roboczej; pozwoli to im lepiej przewidywać i dostosowywać się do szybko zmieniających się potrzeb dynamicznych rynków pracy w gospodarce, która jest w coraz większym stopniu objęta cyfryzacją, i w kontekście zmian technologicznych, środowiskowych i demograficznych. Państwa członkowskie powinny zwiększyć wysiłki zmierzające do poprawy dostępu do wysokiej jakości uczenia się przez całe życie dla wszystkich i realizacji strategii aktywnego starzenia się, aby umożliwić wydłużenie życia zawodowego.

Należy zająć się strukturalnymi słabościami w systemach kształcenia i szkolenia w celu zapewnienia wysokiej jakości efektów uczenia się oraz aby zwalczać zjawisko przedwczesnego kończenia nauki. Państwa członkowskie powinny zwiększyć poziom wykształcenia, propagować systemy kształcenia oparte o pracę, takie jak dwutorowe systemy kształcenia, podnieść poziom szkoleń zawodowych i zwiększyć możliwości uznawania i potwierdzania umiejętności i kompetencji nabywanych poza formalnym systemem kształcenia.

Należy zająć się kwestiami wysokiego bezrobocia i braku aktywności. Powinno się znacznie zredukować bezrobocie długoterminowe i strukturalne oraz zapobiegać mu przy użyciu kompleksowych i wzajemnie wzmacniających się strategii, które obejmują zindywidualizowane aktywne wsparcie powrotu na rynek pracy. W sposób kompleksowy należy się zająć bezrobociem wśród młodzieży i wysokim wskaźnikiem młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się – w drodze strukturalnej poprawy przechodzenia od kształcenia do zatrudnienia, w tym poprzez pełne wdrożenie gwarancji dla młodzieży.

Bariery utrudniające uczestnictwo w rynku pracy powinny zostać zmniejszone, w szczególności w stosunku do grup defaworyzowanych.

Zwiększyć należy uczestnictwo kobiet w rynku pracy oraz zapewnić równouprawnienie kobiet i mężczyzn, w tym poprzez równość wynagrodzenia. Propagować należy godzenie życia zawodowego z rodzinnym, w szczególności poprzez dostęp do wczesnej edukacji dla dzieci, usług dotyczących sprawowania opieki i opieki długoterminowej, które charakteryzują się wysoką jakością i są przystępne cenowo.

Państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać Europejski Fundusz Społeczny i inne fundusze UE w celu wspierania zatrudnienia, włączenia społecznego, uczenia się przez całe życie, edukacji i w celu ulepszenia administracji publicznej.

Wytuczna 7: Poprawa funkcjonowania rynków pracy

Państwa członkowskie powinny uwzględnić zasady elastyczności i bezpieczeństwa (zasady modelu *flexicurity*). Powinny zmniejszyć segmentację na rynkach pracy i zapobiegać jej oraz zwalczać pracę nieregulowaną. Przepisy w zakresie ochrony zatrudnienia, prawo pracy oraz instytucje zajmujące się tą kwestią powinny zapewniać odpowiednie środowisko dla zatrudnienia, przy zachowaniu odpowiedniego poziomu ochrony pracujących i osób poszukujących pracy. Należy

zapewnić wysoką jakość zatrudnienia, przez co rozumie się bezpieczeństwo społeczno-gospodarcze, organizację pracy, możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia, warunki pracy (co obejmuje zdrowie i bezpieczeństwo) oraz równowagę między życiem zawodowym a prywatnym.

Zgodnie z praktykami krajowymi i w ramach wspierania lepszego funkcjonowania i skuteczności dialogu społecznego na szczeblu krajowym państwa członkowskie powinny ściśle współpracować z parlamentami krajowymi i partnerami społecznymi w opracowywaniu i wdrażaniu stosownych reform i polityk.

Państwa członkowskie powinny prowadzić bardziej aktywne polityki dotyczące rynku pracy, zwiększając ich skuteczność, ukierunkowanie na cele, działania informacyjne, zasięg oraz powiązania z pasywnymi środkami, które to polityki wraz z towarzyszącymi prawami i obowiązkami pozwolą bezrobotnym na aktywne poszukiwanie pracy. Polityki te powinny mieć na celu lepsze dostosowywanie umiejętności do potrzeb rynku pracy i wspieranie zrównoważonych przemian.

Państwa członkowskie powinny dążyć do tego, by publiczne służby zatrudnienia działały lepiej i w sposób wydajniejszy, tak by zmniejszyć bezrobocie i skrócić okresy bezrobocia poprzez wspieranie osób poszukujących pracy przy użyciu dostosowanych propozycji usług, wspieranie popytu na rynku pracy i wdrażanie systemów pomiaru wyników. Państwa członkowskie powinny skutecznie aktywizować i umożliwiać udział w rynku pracy tym, którzy mogą w nim uczestniczyć, jednocześnie chroniąc tych, którzy nie są w stanie tego robić. Państwa członkowskie powinny promować rynki pracy otwarte dla mężczyzn i kobiet, wdrażając skuteczne środki antydyskryminacyjne, oraz zwiększać szanse na zatrudnienie poprzez inwestowanie w kapitał ludzki.

Należy wspierać mobilność pracowników w celu wykorzystania całego potencjału europejskiego rynku pracy. W pracowniczych programach emerytalnych i w uznawaniu kwalifikacji zlikwidować należy bariery utrudniające mobilność. Państwa członkowskie powinny jednocześnie przeciwdziałać nadużywaniu obowiązujących przepisów oraz dostrzegać problem potencjalnego drenażu mózgów z niektórych regionów.

Wytyczna 8: Działania na rzecz włączenia społecznego, zwalczania ubóstwa i promowania równych szans

Państwa członkowskie powinny zmodernizować systemy zabezpieczenia społecznego w celu zapewnienia wydajnej, skutecznej i odpowiedniej ochrony na wszystkich etapach życia jednostki, dbając o włączenie społeczne, promując równość szans, w tym dla kobiet i mężczyzn, i podejmując działania niwelujące nierówności. Uzupełnienie podejścia uniwersalnego o podejście selektywne poprawi skuteczność, a uproszczenie powinno doprowadzić do lepszej dostępności i jakości. Większą uwagę należy poświęcić strategiom zapobiegania i strategiom zintegrowanym. Systemy zabezpieczenia społecznego powinny promować włączenie społeczne poprzez zachęcanie ludzi do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy i w społeczeństwie. Kluczowe znaczenie mają dostępne, wysokiej jakości i przystępne cenowo usługi, takie jak opieka nad dziećmi, opieka pozaszkolna, kształcenie, szkolenia, mieszkalnictwo, usługi zdrowotne i opieka długoterminowa. Obejmuje to również zwrócenie szczególnej uwagi na podstawowe usługi i działania służące zapobieganiu wczesnemu kończeniu nauki, zmniejszeniu ubóstwa pracujących i zwalczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego.

Do tego celu należy użyć różnych uzupełniających się instrumentów ukierunkowanych na indywidualne potrzeby, zgodnie z zasadami aktywnego włączenia, w tym usług wspomagających aktywizację zawodową, dostępnych usług wysokiej jakości i adekwatnego wsparcia dochodu. Systemy zabezpieczenia społecznego powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby ułatwić uwzględnienie wszystkich uprawnionych osób, wspierać ochronę i inwestycje w kapitał ludzki oraz przyczynić się do zapobiegania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, ich ograniczania i ochrony przed nimi.

W kontekście rosnącej długowieczności i zmian demograficznych państwa członkowskie powinny zapewnić stabilność i adekwatność systemów emerytalnych dla kobiet i mężczyzn. Państwa członkowskie powinny zwiększyć jakość, dostępność, wydajność i skuteczność systemów opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności.
